

Indulás megint

[Látó, 2012. október]

Ma reggel felhőkbe csomagolt az égbolt.
Izgat az utazás, ami olyan rég volt.
Más sejtjeim éltek, más gondolatok.
Részegített folyton, hogy szabad vagyok.

Pergett az idő, és az évek utaztak.
Keresgéltem, megtaláltalak magamnak.
Velem laksz, beszélünk, de nem élsz velem.
Visszanézek, és a hibát keresem.

Tévedés volt hinnem azt, hogy jó lehet,
Ketten egy egészet alkotunk veled?
Vagy a valóságban él a kapcsolat?
Én pedig nem látom, csak az álmokat?

Bizonytalan vagyok, és telik az élet.
Boldog is lehetnék? Változtatni félek.
Nem lehet boldog, ki változtatni rest!
Azt sem tudni, meddig szolgál még a test...

S mit titkol a lélek, mi az a rejtelem,
Mi az a tiltás, mitől az utat rettegem?
Vágy és valóság közt milyen szakadék tátong?
Bénító félelem, hogy az öregség rám ront.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Kinde Annamária

Látó Szépirodalmi Folyóirat